

Sygn. akt II Cz 1587/13

POSTANOWIENIE

Dnia 11 grudnia 2013 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział II Cywilny Odwoławczy

Przewodniczący: SSO Sławomir Krajewski

po rozpoznaniu w dniu 11 grudnia 2013 roku w Szczecinie na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) Kasy (...)G.

przeciwko T. Ł.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu Rejonowego w Gryficach z dnia 12 sierpnia 2013 roku, w sprawie o sygn. akt I C 1/12

postanawia:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 12 sierpnia 2013 roku Sąd Rejonowy w Gryficach oddalił wniosek pozwanego T. Ł. o ustanowienie pełnomocnika z urzędu.

W uzasadnieniu wskazał, że ww. wniósł wraz z zażaleniem na postanowienie o nadaniu wyrokowi klauzuli wykonalności o ustanowienie dla niego pełnomocnika z urzędu do przedmiotowej sprawy. W uzasadnieniu pozwany podał, że nie stać go na ustanowienie pełnomocnika z wyboru i brak mu wiedzy prawnej, który pozbawia go „merytorycznej argumentacji”.

Sąd wskazał na treść art. 117 § 1 kpc - strona ma prawo zgłosić wniosek o ustanowienie dla niej adwokata lub radcy prawnego. Sad uwzględni wniosek jeżeli udział adwokata lub radcy prawnego uzna za potrzebny.

Sąd stwierdził, że ustalone orzecznictwo przyjmuje, że udział adwokata może zostać uznany za potrzebny, gdy sprawa dotyczy skomplikowanego stanu prawnego lub faktycznego. Ponadto udział pełnomocnika z urzędu jest zasadny, gdy strona ma problemy z komunikowaniem swoich żądań i stanowisk Sądowi z uwagi na wiek lub innego rodzaju ułomności albo też zamieszkuje z dala od siedziby sądu (tak m.in.: Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz p.red. Z. Resicha i W. Siedleckiego, WP, W-wa 1975, t. I., str. 230).

W ocenie Sądu, skoro sprawa niniejsza znajduje się w fazie egzekucyjnej i pozwany, będący dłużnikiem z tytułu zasądzonego świadczenia kwestionuje obecnie postanowienie o nadaniu orzeczeniu klauzuli wykonalności, przy tym nie przywołuje na poparcie swojej skargi żadnych innych okoliczności, poza kwestią zadłużenia i sytuacji osobistej, to nie jest zasadne twierdzenie, iż udział opłacanego przez Skarb Państwa pełnomocnika z urzędu jest w sprawie potrzebny.

W szczególności pozwany nie ma żadnych ograniczeń w zdolności postulacyjnej, o czym świadczy aktywność w procesie i na obecnym etapie inicjowania postępowania skargowego. Jego wnioski w sposób pełny realizują jego prawo do obrony swoich ewentualnych praw i roszczeń. Pozwany dobrze orientuje się w stanie i etapie sprawy, w rodzaju środka, jaki mu przysługuje. Jego orientacja jest na tyle pełna, że złożył tenże środek samodzielnie, formułując

go poprawnie formalnie i klarownie treściowo. Pozwany jest autorem kilkunastu pism i środków procesowych w przedmiotowej sprawie, które podlegały skutecznemu dla niego rozpoznaniu (sprzeciw do nakazu zapłaty, szeregu pism procesowych i wniosków). Powód samodzielnie zainicjował 5 postępowań odwoławczych od orzeczeń Sądu Rejonowego oraz postępowanie apelacyjne. Nie ma zatem żadnych przesłanek wskazujących, że udział pełnomocnika z urzędu da się uzasadnić sytuacją osobistą pozwanego i brakiem możliwości skutecznego prowadzenia swojej sprawy. Aktywne działanie pozwanego eliminuje konieczność powielania jej czynności, opinii i wniosków przez pełnomocnika z urzędu. Byłoby to procesowo zbędne, a pod względem ekonomiki dysponowania środkami publicznymi na pomoc z urzędu – nieuzasadnione. Sąd podkreślił, że wszystkie podnoszone zarzuty przez pozwanego w jego sprawach wynikają jedynie z faktu wysokiego zadłużenia i konsekwencji tego faktu, jakie dłużnik odczuwa poprzez egzekucje komornicze. Wszystkie te kwestie i wątki pozwany może wyartykułować w każdym inicjowanym postępowaniu (głównym lub wpadkowym) bardzo szczegółowo (co też już zresztą uczynił) samodzielnie, bez potrzeby ustanawiania za publiczne środki pełnomocnika z urzędu.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożył pozwany T. Ł..

Skarżący podniósł, iż Sąd pierwszej instancji nie wziął pod uwagę, że postępowanie egzekucyjne jest prowadzone przez komornika sądowego z K. i braku połączenia komunikacyjnego. Sąd Rejonowy w Świnoujściu jest oddalony od miejsca zamieszkania pozwanego ponad sto kilometrów, a utrudniony dojazd wiąże się z dużymi kosztami.

Zauważył także, iż mimo składanych przez niego pism, większość Sąd oddala argumentując, że są bezzasadne. Skarżący nie posiada wiedzy prawnej i formułując wnioski posługuje się tylko pouczeniem Sądu czy komornika. Pełnomocnik zaś prawidłowo przytacza okoliczności czy dowody. Podniósł, że prawo egzekucyjne jest skomplikowane, a wierzyciel zawsze korzysta z profesjonalnego pełnomocnika i zawsze ma zasądzane kwoty. Gdyby zaś skarżący posiadał pełnomocnika mógłby wchodzić w polemikę z adwokatem wierzyciela.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie pozwanego okazało się niezasadne.

Przede wszystkim wniosek pozwanego złożony został w ramach postępowania w sprawie I C 1/12 Sądu Rejonowego w Gryficach i to na niwie tego postępowania, winna być oceniana potrzeba działania pełnomocnika zawodowego po stronie pozwanego, stanowiąca, zgodnie z art. 117 § 5 kpc, przesłankę ustanowienia pełnomocnika z urzędu.

W ocenie Sądu Okręgowego, Sąd pierwszej instancji prawidłowo oddalił wniosek o ustanowienie na rzecz pozwanego pełnomocnika z urzędu.

Nie ulega bowiem wątpliwości, iż sporna sprawa nie zalicza się do skomplikowanych. Ponadto na uwagę zasługuje okoliczność, iż skarżący, mimo braku wykształcenia prawniczego formułuje swoje pisma logicznie i zrozumiale. Dodać należy, iż skarżący nie musi posługiwać się skomplikowaną terminologią czy też powoływać się na konkretne przepisy prawa, lecz wystarczające jest przedstawienie odpowiednich dowodów w postaci dokumentów czy też zeznań świadków. Sąd Odwoławczy zauważa przy tym, iż z treści sporządzanych przez skarżącego pism nie wynika aby osoba je sporządzająca miała trudności z formułowaniem myśli i spostrzeżeń, wobec czego brak jest podstaw do przyznania jej na tym etapie postępowania pełnomocnika z urzędu.

Całkowicie pozbawione znaczenia są też wywody dotyczące dojazdów do Sądu, gdyż sam fakt, iż strona zamieszkuje w większej odległości od sądu, nie jest przesłanką do ustanowienia pełnomocnika z urzędu, tym bardziej w postępowaniu zażaleniowym, gdzie sprawa podlega rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym.

Na marginesie Sąd Okręgowy wskazuje, iż oddalenie aktualnego wniosku o ustanowienie pełnomocnika z urzędu nie zamyka skarżącemu drogi do ponownego złożenia takiego wniosku w innych postępowaniach, w tym egzekucyjnym.

Mając powyższe rozważania na uwadze, Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 kpc, w zw. z art. 397 § 2 kpc, orzekł jak w sentencji.

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)